

LVI.

Forslag til Lov

om

Erstatning for uforstyldt Varetægtsfængsel og Straf efter Dom samt om Udredelse i visse Tilfælde af Sagens Omkostninger i offentlige Straffesager.

(Som vedtaget af Folkethinget ved 3die Behandling den 17de Marts 1888*.)

§ 1.

Den, der har været underkastet Varetægtsfængsel og derefter frifindes eller løslades, uden at Sagen forfølges til Dom, har Krav paa en af Retten fastsat Erstatning for den Lidelse, den Tort og det Formuestab, der er tilføjet ham ved Frihedsberøvelsen, naar det efter de fremkomne Oplysninger maa antages, at han er uskyldig i den Forbrydelse, hvorfor han var fængslet.

Saadan Erstatning tilkommer ligeledes den, der har været underkastet Varetægtsfængsel paa Grund af Sigtelse for et Forhold, som falder ind under en Straffebestemmelse, der ikke hjemler Anvendelse af højere Straf end Bøder eller simpelt Fængsel.

§ 2.

Den ommeldte Ret til Erstatning bortfalder, naar den Paagældende selv ved sit Forhold har givet Anledning til Fængslingen. Retten kan dog, naar det udviste urigtige Forhold maa antages at være foranlediget af Frygt, Forvirring eller undskyldelig Misforstaaelse, tilkjende en forholdsvis mindre Erstatning.

§ 3.

Sluttes Sagen uden Tiltale imod den Paagældende, kan han, hvis han begjærer det, fordrø Erstatningskravet afgjort ved en Kjendelse, der affiges, naar Sagen for hans Bedkommende sluttes, dog at der gives Overøvrigheden (i Kjøbenhavn Politidirektøren) fornøden Underretning, for at denne kan varetage Statskassens Tare.

*) Sfr. Tillæg C. Sp. 17 fg.; Tillæg B. Sp. 1169 fg.; Tidenden Sp. 1024 fg. første Behandling, Sp. 4375 fg. anden Behandling.